

MATEI PETRE BOGDAN

Printre puținele spații verzi ale Bucureștiului se numără și parcul Cișmigiu, una dintre cele mai vechi oaze de verdeață a capitalei, înființată acum 144 de ani în centrul orașului pe o suprafață de 17 ha dintre care 3 ha luciu de apă. Datorită vechimii sale parcul adăpostește un strat arbustiv stabil compus atât din floră autohtonă cât și exotică. Dintre speciile de arbori indigeni amintim: **Quercus sp.** (stejar), **Acer sp.** (paltin), **Populus sp.** (plop), **Salix sp.** (salcie), **Picea sp.** (molid), **Ulmus sp.** (ulm), **Fagus sp.** (fag), **Tilia sp.** (tei), **Betula sp.** (mesteacăn); iar ca specii exotice cităm: **Platanus acerifolia** (platan), **Sophora japonica** (salcâm japonez), **Aesculus hippocastanum** (castan sălbatic), **Taxodium distichum** (chiparos de baltă). Unele specii sunt reprezentate prin arbori foarte bătrâni, cum ar fi: **Quercus**, **Platanus**, **Sophora** care pot oferi răpitoarelor nocturne loc de odihnă, pândă și chiar cuibărit.

Metoda de lucru

În acest parc am făcut observații asupra unei perechi de **Strix aluco** (masculul forma cenușie, femela forma brună) urmărind hrana și cuibăritul acestora.

Prima observație a fost efectuată la 22 mai a.c. când am descoperit într-o scorbură situată la cca 6 metri de sol într-un **Platanus acerifolia** acoperit de un manșon de **Hedera sp.** un mascul de **Strix aluco**. În zilele următoare am remarcat femela care împreună cu maculul stăteau pe marginea scorburii în plină zi.

De reținut faptul că arborele este situat într-o zonă intens populată dar mai ales poluată sonor de la cele 2 terase aflate în imediata apropiere. Cu toate acestea păsările nu păreau deranjate în schimb erau tachinate zilnic de masculi de **Turdus merula** obligându-le să se retragă în scorbură. Un lucru curios este faptul că niciodată nu am găsit resturi de ingluvii în jurul acesteia.

Începând din acea zi și până în prezent păsările au fost observate permanent, acest fapt dându-mi posibilitatea să afirm că scorbură respectivă este și probabil cuibul acestei perechi.

Pe data de 29 mai a.c. am descoperit unul din locurile de hrănire și am colectat atât resturi de pene cât și ingluvii. Frecventarea locului de către păsări a fost relativ redusă, am găsit resturi și ingluvii doar în perioada 20 mai - 3 iulie a.c., după care păsările și-au schimbat locul din motive necunoscute.

În urma cercetării materialului colectat am ajuns la următoarele concluzii: 29 mai rest pene", 1 juv **Dendrocopos major**, 1 ingluvie (6x2 cm): **Passer sp.**; 1 iunie rest pebe: 1 **Passer sp.**, 1 juv. **Turdus merula**; 10 iunie rest pene: 1 **Passer sp.**, 1 juv. **Turdus merula**, 1 ingluvie (3,3x1 cm): 3 **Passer sp.**, 1 **Mus musculus**; 11 iunie rest pene: 1 **Passer sp.**, 1 ingluvie (7,5x4,6cm): 3 **Passer sp.**; 12 iunie rest pene: 1 **Passer sp.**, 1 ingluvie (1,6x0,7 cm): 1 **Passer sp.**; 14 iunie 1 ingluvie (3,6x0,5 cm): 1 **Passer sp.**, 1 **Rattus norvegicus**; 22 iunie rest pene: 1 **Passer sp.**; 23 iunie 1 ingluvie: 1 **Rattus norvegicus**, 2 **Passer sp.**; 3 iulie rest pene: 1 **Passer sp.** NR total ingluvii: 7. NR total resturi: 9

26 păsări 12 exemplare provin din resturi, 14 exemplare provin din ingluvii, 4 mamifere

Specii de păsări descoperite în hrană: 23 exemplare **Passer sp.**, 2 juv **Turdus merula**, 1 juv **Dendrocopos major**

Specii de mamifere: 3 exemplare **Rattus norvegicus**, 1 exemplar **Mus musculus**

Dimensiunile ingluviilor au variat între 1,6-7,5 cmx0,5-4,6 cm. Țin să precizez faptul că identificarea prăzilor am făcut-o cu ajutorul materialului comparativ din colecția științifică a Muzeului de Istorie Naturală "Grigore Antipa" din București.

Discuții și concluzii

Din puținele date colectate se constată că numărul păsărilor este mult mai mare decât cel al mamiferelor deoarece cele din urmă nu au condiții favorabile de viață în acest mediu din cauza unui dezechilibru permanent, ciclic al stratului ierbos prin înlocuirea plantelor, tunderea ierbii dar și datorită faptului că parcul este intens populat. Frecvența mare a speciei **Passer** poate fi explicată prin faptul că **Passer** este o specie adaptată mediului antropocentric ceea ce îi permite să se înmulțească foarte mult concurând astfel celelalte specii atât la hrană cât și la habitat.

Considerăm aceste date ca fiind extrem de utile în cunoașterea mai aprofundată a hranei și cuibăritului speciei **Strix aluco**, specie întâlnită destul de rar într-un mediu intens tulburat de factori antropici.

**CONTRIBUTIONS TO THE KNOWLEDGE OF THE NESTING AND
FEEDING OF THE SPECIES STRIX ALUCO (TAWNY OWL) IN
BUCHAREST**

Summary

The autor has observed, collected and analysed the food of **Strix aluco** in Bucharest, and establishes that the species **Passer domesticus** is clearly predominant. For this species to nest in a man-made environment is rare.

Adresa autorului:

**MATEI PETRE BOGDAN
70718 București I
str. Poiana Narciselor nr. 8
et. 3, ap. 21
România**